

Bij Lucas 4, 21-30

In mijn oren klinken steeds weer
Jouw woorden van genade.
Maar mijn hart is meestal
te vol van zorgen om mijzelf.

Jij roept mij als jouw gezalfde,
om enkel jouw wil te volbrengen,
maar mijn hart is gevuld met eigenwilligheid,
het wil slechts zijn eigen verlangen vervullen.

Zo hink ik steeds weer op twee benen
en werpt mijn eigenwilligheid jou weer buiten.
Dan ontkom en vertrek Jij uit mijn midden,
word ik weer teruggeworpen op mijzelf.

Toch blijven jouw woorden van genade,
vervullend klinken in mijn oor,
om eens en voorgoed mijn hart te bereiken,
mij tot een instrument te maken van jouw wil.